

МАТЕРИАЛИТЕ НА АЛЕНИЯ КРЪГ

Серия "Разкриване"

ШОУД 2 – АДАМУС СЕН-ЖЕРМЕН

Ченалинг чрез Джефри Хопи

Представен пред Аления Кръг на 1 септември 2018 година

<https://www.crimsoncircle.com>

Превод: Росица Стоянова

Аз Съм това Което Съм, Адамус Сен-Жермен.

Ах! Нека в началото на този опит вдишаме дълбоко.

И по повод на това, което каза Линда...

ЛИНДА: О, не!

АДАМУС:... За това, че се намирам по - близо от когато и да било. Чувствам се не добре приет заради това (смях).

ЛИНДА: Не, не, не! Погрешно си ме разбрал.

АДАМУС: Много хора са готови да заплатят не малка сума пари за да живеят с Възнесен Майстор, да бъде в кухнята и в спалнята им(още смях). Особено в спалнята.

Не. Не, скъпа Линда и всички останали, които могат да си помислят същото, намирам се толкова близо до вас, колкото и преди. Просто започвате повече да осъзнавате. Започвате повече да осъзнавате...

ЛИНДА: О, разбира се! Разбира се! (лек смях)

АДАМУС:... неща, които не е задължително да могат да се видят с очи или да се чуят с уши. Всички вие започвате да осъзнавате по - добре. Ставате по - чувствителни, разбира се, но и започвате по - добре да осъзнавате. Знаете ли защо? Защото се доверявате на себе си повече от когато и да било.

ЛИНДА: О-о-о!

АДАМУС: Знаете ли защо? Вече няма къде да отидете! (лек смях) О, истина е. Вече няма къде да отидете. Бяхте толкова изкусни в недоверието към себе си. Забравихте за доверието. Доверявахте се на всички останали, но след това се научихте да не се доверявате на нищо. У вас толкова надделяха негативните усещания и мисли за себе си, толкова се страхувахте да не повторите старите грешки, че престаняхте да се доверявате. А когато престанете да се доверявате, вие се затваряте. Когато се затворите, започвате да осъзнавате по - малко. Когато осъзнавате по - малко, във вашия опит присъства по - малко осъзнатост. Когато в опита има по - малко осъзнатост, ви става скучно. Когато ви е скучно, искате да си тръгнете. Когато искате да си тръгнете, аз ви казвам, "Не! Налага се да останеш!" (смях). Ще ви се наложи да останете. Всичко това е част от опита. Така че, не, вие просто започвате повече да осъзнавате.

От начало е малко претоварващо. Човекът се удря по главата и си казва, "О, Адамус през цялото време си наоколо. Не разполагам с лично време." Не, аз често съм наоколо. Помните ли, преди 9 години, когато дойдох в Аления Кръг, това беше през септември както и сега? Тогава това се случи високо в планината, но аз казах, "Аз съм с вас на всяка крачка от пътя" или до тогава, докато не ви изритам. Но съм с вас на всяка крачка от този път и това е истина. Имаме си уговорка. Аз имам задължение към всеки от вас.

Ще бъда с вас. Не поглеждам под одеялото или нещо от този род. Все ми е едно какво ядете. Не ме интересува какво пушите. Все ми е едно какво правите. Аз съм с вас на всяка крачка по този път.

ЛИНДА: Пушим какво?

АДАМУС: Каквото си искате (лек смях). Но ще ви бъде много по - трудно, ако пушите коноп. Тогава се отнасяте нанякъде, но това е съвсем друга история.

Опитвам се да ви кажа, че аз съм с вас на всяка крачка от този път, не правя никакви осъждания и се опитвам да ви помагам да видите същото и за себе си. Никакви осъждания. Това винаги е бил един голям, огромен дяволски опит. И това е. Това е всичко. И аз зная, че разбирате това ментално, но когато това наистина ви докосне, когато всъщност наистина го усетите - "това е просто един голям опит" - ще се освободите от всички осъждания, от боклука, който не ви позволява да осъзнавате.

Така че не, скъпа Линда, аз съм до вас не повече от когато и да било. Вие просто го осъзнавате повече от преди.

.

ЛИНДА: Благодаря.

Безопасното пространство

АДАМУС: И така, нека днес започнем със създаването на безопасното пространство, защото ще имаме преживяване.

ЛИНДА: О, Боже! (някой казва, "УУУ!", а някой друг, "По - полека!") (Адамус се смее)
О, Боже!

АДАМУС: Чувам всякакви възклицания и неодобрение.

ЛИНДА: О, Боже!

АДАМУС: Знаете ли, когато произнасям думата "преживяване", се появява определено възбуждане, заради скуката, но в същото време възниква и мисълта, "О, не! Какво ще ми се наложи да преживея?" Ще ви кажа, ето какво - не е задължително, но после ще разберете и ще повярвате: от сега нататък не може да имате лошо преживяване.

ЛИНДА: Хм.

АДАМУС: Не можете. Дори можете да се опитате да преживеете лош опит, но няма да стане така (лек смях), защото после вие вдишвате дълбоко и разбирате какво се случва във вашето творение - вече не се опитате да анализирате никакви отделни компоненти, а гледате как се развива цялата картина, как вие, творецът, се намирате в своето творение - и можете да избирате какво искате да преживеете. Това е толкова просто и именно с това ще се занимаваме.

Нека започнем с избора на безопасното пространство. Да изберем безопасно.

Много отдавна Тобиас каза, "Вие избирате безопасното пространство. Безопасното пространство съществува, когато вие го изберете. Кога го избирате. Толкова е просто. Нека не го усложняваме. Нека не питаме дали ще можете, ще надделеят ли над тъмните сили или нещо подобно. Не, вие просто избирате безопасното пространство. И това е. Едно, две, три (дълбоко вдишване): "*Безопасно пространство!*" (лек смях) И това е. Ще добавя още нещо към това, което каза Тобиас. Безопасното пространство - това е избор. Това е опит. Безопасното пространство съществува като цяло по една проста причина: вие поставяте там съзнанието си. Поставяте там своята осъзнатост. Затова възниква безопасното пространство.

Нищо в творението не съществува, нищо не съществува докато не присъства съзнанието. Вашата физическа вселена не съществува, докато го нямаше съзнанието. Какво по дяволите според вас беше Големия Взрив? Просто – бум - поставиха съзнанието в пустотата (щрак!) - и изведнъж цялата вселена съществува. Точно така.

Съзнанието не мисли от гледна точка на необятност или дребнавост. Съзнанието не казва, "О, това е голяма вселена. Трябва малко да я поорезем." Не. То просто е и после когато присъства съзнание, съзнание, а в крайна сметка и човешкия разум, те оценяват и питат, "Колко е голяма тя? Колко е необятна? Колко е малка?"

Но когато съзнанието започва да присъства в безопасното пространство, то не казва, "Ще създам безопасно пространство от такава величина", или "ще го създам за себе си и другите хора", или нещо подобно. Просто, "Аз присъствам в безопасното пространство, създадено от мен." Бум! Голям взрив. И това е.

А после навлизате в него. Навлизате в това безопасно пространство, отхвърлили всички страхове и съмнения. Съмненията и страховете там ще замърсят вашия опит. Пуснете ги всичките. Как нещо може да не се получи, ако сте избрали безопасното пространство, което после сте създали и не сте влагали в него никакви ограничения за размер, възраст, важност или каквото и да било. Вие просто се намирате в безопасното пространство. Не можете да направите нещо погрешно, ако просто не позволите на този стар глас да дойде и да каже, "Но какво ако? Какво ако то не е на 100% безопасно? Какво ако е безопасно само на 40%?". Как мислите, какво ще стане? Ще получите 40% безопасност. Така че нека започнем съзнателно да избираме, изпитваме цялата пълнота на безопасното пространство. Точно така. Не можете да направите нещо грешно.

Една от трудностите, които всички ще изпитват, навлизайки, стъпвайки в Разкриването, това е вашата история, вашето минало. Всички спомени за това какво е било направено грешно, което не се е получило. Всичко което продължавате да носите на плещите си, целият ви лош опит и опасения, че ще го изпитате отново, че ще повторите същите грешки. И сте си давали много клетви и обещания. Налагали сте си множество правила, за това колко далеч можете да стигнете и колко може да направите. В крайна сметка те ви ограничават. Днес ще се отървем от всичко това. Днес. И Калдре пита метафорично ли говоря, символично? По дяволите не. Ще се отървем от тях. Ето така.

Живота ... в края на миналата ни среща, в мераба, аз казах, "Ако правите нещо, правете го добре." Живота не си струва да се живее, ако го правите през задника си, ако го живеете в страх, ако го правите с ограниченият. Можете още...

ЛИНДА: А можем ли да преведем частта с "през задника си"?

АДАМУС: Преводачи ? През задника си? Те поклащат глави и казват, "О, да! Ще можем!" (смях) През задника си. Да.

ЛИНДА: Всички ли знаят какво означава през задника си?

АДАМУС: Да. Малко по - бавно (Адамус използва игра на думи фразата "half-fast" - "по-бавно" и "half-assed" - "през задника си"- на английски звучи много сходно). Малко по - бавно. През задника си! (още смях) Не си струва да живеете, ако го правите наполовина, частично, ако го правите ограничено, плитко, изпълнено със страх. Не. Можете да стягате куфарите и да се отправите към другата страна. При нас тук е много весело. Но можете да преминете ако се готвите да живеете така. Просто... (Линда се усмихва) Какво?!

ЛИНДА: Плашиш ме.

АДАМУС: Нещо забранено ли направих? (лек смях)

ЛИНДА: На границата.

АДАМУС: На границата. Със същия успех можете да напуснете, ако се готвите да живеете наполовина. И говоря така защото ги канализирам (сочи към Шамбра). Те го знаят. Вие го знаете. Не си струва да живеете, ако ще го правите половинчато. И така, безопасното пространство.

Днес тук ще преживеем един опит и ще се потопим в него изцяло. Това ще бъде интересно, увлекателно и отначало се потопете в него, а после - ох, както се казва "опитайте се да разберете" - но отначало се потопете в него без всякакви въпроси.

ЛИНДА: Позволете.

АДАМУС: Позволете го. Позволете го. Отначало се потопете, а после ще разберете. Да. И това противоречи на това, което правят хората. Те искат отначало да разберат, "А какво е това безопасно пространство? Какво ще изпитам днес?". Не. Приключихме с това. Творците се потапят в своите творения, а после се изумяват от това, което са сътворили. И така днес - опит.

Ще говоря много за опита. Малко говорихме за него в Кихак, малко тук, на ежемесечните ни срещи, но Разкриването изцяло се състои в новия опит. Такъв нов опит, какъвто едва ли някога сте изпитвали във всичките си животи.

Знаете, човешкия компонент на троицата - притежавате Аз Съм, някой би го нарекъл душа, Майстор, който е мъдростта на всичките ви животи и на бъдещите и човека - човека има според мен най - веселата работа, защото тя се заключава в получаването на опит. И най - приятното е това, че когато всичко беше създадено, цялата тази връзка между Аз Съм/Майстора/човека и Аз Съм изпрати своето изражение на Земята, като човек, ако си го спомняте, Аз Съм - някои го наричат душа - Аз Съм каза, "Ти - си част от мен - преминаваща през опит. Ти - си моя фасета, която ще навлезе в преживяване. Не в обучение. Няма на какво да се учиш. Просто опит заради радостта от съществуването на Аз Съм." Разбирате ли, Аз Съм - това е като голям постоянен оргазъм (Линда въздъхна). Това не е толкова лошо (лек смях). Опитай. Трябва да бъда по - внимателен с всички тези семейни неща...

Аз Съм се намира в постоянно състояние на радостно самоизразяване. Просто чашата на Аз Съм, която постоянно се излива и отново и отново прелива от ръба си. Това е постоянна радост - "Аз Съществувам." Знаете, Аз Съм не е толкова сложно. То постоянно се намира в състояние на "Аз Съществувам!", а после - бум! Духовен оргазъм. А после "Аз Съществувам!" Бум! Това е постоянното чувство.

Когато работя с много от вас и ви казвам, "Нека се върнем към "Аз Съществувам", аз искам да се приобщите към радостта, която винаги е съществувала. Тя никога не е била създавана. Не трябва да я унищожавате. Тя - това е просто невинната радост от "Аз Съществувам." И тя изпрати част от себе си, която в крайна сметка стана човек и се намира тук, в опита на съществуването.

Но знаете ли, с времето човекът започна да се бои от опита. Човекът някак се затвори, но това само по себе си представлява част от опита. Човекът излезе от всички свои сетива - начини за възприемане на реалността, излезе от чувствеността - и навлезе само във Фокуса. Само Фокус. И може да се каже че това е чрезвичайно ограничено, така е, но това - е част от опита.

Сега, по време на Разкриването, ние се завръщаме - не, не се завръщаме - ние отново навлизаме в *истинския опит*. Това не е просто оцеляване, свързване на двата края, а опит. Това ще наплаши някои до смърт, защото вие се скрихте много, много дълбоко. Пропълзяхте под тази скала и се закопахте надълбоко.

Съществува интересна метафора с пост - Атлантическите времена, когато населението на Земята, голяма част от населението преживяла гибелта на Атлантида, отиде под земята. Те живяха под земята дълго време, използваха кристалната енергия за

отглеждане на храна и като източник на светлина и ми се струва, че често някои от вас се връщат там опитвайки се да живеят ниско, опитвайки се да остават скрити. Знаете ли, това бяха интересни времена за тези от вас, които бяха там, но това - не е истинския живот. Трябва да живеете и на върха и в подножието. Не само в подножието.

Ще говоря още за опита. Често ще преживяваме опит. Някои от вас ще открият, че са много изплашени и това е добре. Това е когато се изплашите и кажете, "О, Боже!". Да станеш свободен, да бъдеш в състояние да избереш безопасното пространство и да избираш опит - това малко плаши, малко зашеметява. Но, хей, та вие сте на планетата. Вие го избрахте и точно натам ще се насочим.

Опит

И така, нека започнем веднага. Ще имаме нужда от музика за мераб и нямам нужда да вдишвате дълбоко. Ние избрахме безопасното пространство *и то стана такова*. То стана такова.

(музиката започва)

Ние сме заедно в това прекрасно пространство.

И така, имаме човека, на когото според мен се падна най - веселата работа от троицата. Човекът се потапя в опита, откриването, възторгът.

Опит. Опит и живот - всъщност това е една дума, произнасяна малко по - различно. И Аз Съм каза на човека, "Отиди в опита. Никога няма да те осъждам." Аз Съм, душата не може да съди, тя не различава правилно и неправилно. Представете си това за миг.

Понякога си казвате, "Чувствам такъв силен стремеж да позная отново своята божественост, своята душа. Толкова искам тази връзка." Но виждате ли, докато осъждате нещо, вие обръщате гръб на Аз Съм, на душата. На душата и е все едно, защото тя винаги присъства. На душата и е все едно. Това е просто част от опита на душата - да се преструва, че няма връзка с душата.

Човешката фасета има интересна роля - да бъде част от душата, която всичко преживява в опит. Душата нито за миг не се притеснява от смъртта. Смъртта не съществува. Душата не осъжда, не смята че един ден е по - добър от другия, че един живот е по - добър от друг.

И ето, имаме човек изпълнен с опит, без да знае какво да прави с него; изпълнен с жизнен опит, без да знае какво да прави с него. И обикновено човек пита, "Какво трябва да направя? Как трябва да разбирам това? Какво значи това? Може ли да съм допуснал грешка?". Какво прави човека после? Той се завръща към поредния опит. Мисля, че това е някаква човешка лудост, или неговата роля - да бъде този, който преживява опит.

Често обаче се случва това, което всъщност породя феномена наречен реинкарнация, човекът продължава да казва, "Трябва да продължавам да се завръщам към опита, за да науча урока, за да стигна до някакво просветлено духовно разбиране. Трябва да продължавам да се завръщам."

Реинкарнацията - това е неестествена реалност. В действителност тя е създадена от съзнанието, мотивацията за хората. В първичното създаване на тази планета, нямаше формула за реинкарнация. В онези времена дори животинското царство, растителното царство - не се превъплътяваше. Но когато започнаха да го правят хората, всички започнаха да го правят.

Всички попаднаха в този безумен цикъл, "Да продължават да се завръщат." Това е такъв тип съзнание, "За да разбере опита, трябва да имам повече опит." Това е като безкраен път. "За да се опитам да разбира всичко, трябва да се потопя в още по - голям опит, надеждата за това, че новият опит ще ми донесе още съвети, отговори, насоки", но това не става. Просто проклетия пореден опит.

И така, стигнахме до този момент, до този прекрасен момент. И това ми харесва, защото преминахме множество лекции, разбирания и теории, за които говорим от години. Стигнахме до този момент и това означава да се потопим в съзнателен опит, но в такъв, в който има мъдрост.

И сега нека поканим тази ваша фасета. Тя дълго време беше скрита, но както и аз, тя постоянно беше наблизо. Тя никога не си е тръгвала, просто не и обръщайте внимание. Тази фасета се нарича мъдрост.

Мъдростта на всеки опит, който сте изпитвали в този живот.

Аз също така я наричам Майстор. Знаете ли, Майстора - е вашата фасета. Той е винаги до вас. Нека сега го повикаме.

Как да го направим? Точно така, както и да изберете безопасното пространство. "Аз избирам осъзнатостта на Майстора." И следователно, тя е тук.

(пауза)

Поканихме присъствието на мъдростта на всеки опит в този живот. А сега просто помолете Майстора да сподели с вас тази мъдрост, но без думи.

Усетете как се носите заедно с Майстора в музиката. Само че не превръщайте всичко в думи. Потопете се дълбоко в музиката.

Усетете какво е мъдростта, вместо да мислите, какво е мъдростта. Сега позволете на Майстора да сподели с вас красотата от всеки опит в живота. Но го направете без думи. Просто чрез музиката.

(дълга пауза)

Не се борете. Просто плувайте. Това е. Вече направихте избора да получите мъдростта на Майстора. Направете го без думи.

Обичам музиката, защото това е великолепен носител на чистото съзнание.

(дълга пауза)

Всъщност без думи е много по - лесно, отколкото с думи. Зная, че човешкия ум малко се бори, има нужда от думи. Той дори сега се опитва, иска към всичко да прикрепи думи, но всъщност разбирате, че първоначално получавате всичко без думи много по - лесно. Това е усещане. Това е знание. Това е чувство. Ума казва, "Но това трябва да бъде описано", но не - излизаме от ума. Насочваме се към немислимото.

И после Майсторът внимателно ви предава цялата мъдрост в този живот. Не трябва да минавате през всеки ден, всяка година, всеки опит; Майсторът ефективно ще пречисти всичко. Той е част от вас. Това е ваша естествена способност - да пречиствате, да опростявате, но при това с дълбоко усещане. Тя е тук.

(пауза)

Ето така. Цялата мъдрост. И да, ума ще каже, "Но какво получих? Какво получих?".
Вие получихте всичко.

Добре, нека вдишаме дълбоко.

Вдишайте дълбоко и се отпуснете. Всичко е тук. Точно така учеше Тобиас Калдре да прави ченълинг. Не в линейното време, а да получава цялата същина и после просто да я остави за миг. Позволете и да остане в тялото. Позволете и да бъде в съзнанието. А после, когато бъде погълната, да бъде усвоена в човешкото същество, после може да я превърнете в думи.

Точно така преминават ченълингите. Те се разгръщат, превръщат се в думи. Но цялото усещане вече е тук. Когато малко по - рано гледахте видеото, то вече беше тук. Сега ние просто се връщаме назад и преживяваме опита и може би описваме какво се е случило.

Сега вдишайте дълбоко и пренесете всичко в човека. Всичко, което сте усетили ... Дори ако не сте почувствали нищо.

Сега позволете на Майстора и на себе си да превърнете това в думи. Какво се крие в мъдростта на всеки опит от този живот? И сега внимателно слушайте как идват думите.

(пауза)

Това идва от Майстора. Може да звучи като вашия глас, просто така идва то. Но слушайте. Позволете на думите на Майстора за този живот да дойдат при вас.

(дълга пауза)

Добре, вдишайте дълбоко и му позволете да проникне.

Ума предпочита да анализира или да пита реално ли е всичко това или дали наистина сте получили всичко. Просто спрете. Бъдете за миг в опита...

В опита да се вслушате в себе си...

Не трябва да създавате поредния опит в опит да разберете всичко това. Просто бъдете в опита на простата връзка с Майстора, мъдростта. Ето така.

(пауза)

Отворете вратата между човека и мъдростта.

Вдишайте дълбоко. Хубаво дълбоко вдишване.

Ах, в Клуба на Възнесените Майстори веднъж през нощта ние си казахме, "Никога не започвай своята среща с мераб. Ще приспиш всички."

(музиката затихва)

Аз отговорих, "Аз умея всички да разбудя!" (лек смях) - и включваме светлината в залата и молим Линда да вземе микрофона. Това ще събуди и мъртвите (лек смях).
Добре.

Нека вдишаме дълбоко и просто да позволим.

Във вас навлиза поток, като пакет съзнание, информация, навлизаща мъдрост и всъщност той винаги съществува. Потока винаги съществува. Но човешкия ум ще каже, "Имам нужда от думи. Трябва да видя как тази тънка материя се завихря и танцува. Трябва нещо да видя." Не, просто позволете на потока да влезе. И скъпата Линда (той поправя жицата на микрофона) О, нещо стана при Калдре. Добре.

ЛИНДА: Дай да ти помогна.

.

АДАМУС: Не, трябваш ми в залата с микрофона, за да плашиш хората до смърт (лек смях).

ЛИНДА: Мога да правя и едното и другото. Аз съм мултифункционална.

АДАМУС: О, о. Добре. Не, оправихме всички (още смях). Ах-ах-ах. Не напускайте залата сега! (лек смях)

ЛИНДА: Тя трябва да отиде до тоалетната. Пусни я.

АДАМУС: О, добре.

ЛИНДА: Боже!

АДАМУС: Добре. Благодаря.

ЛИНДА: О, колко грубо!

АДАМУС: Мислех че в залата се е появил още един страхливец и това...

ЛИНДА: Вече съм си набелязала цели.

Какво изпитавате?

АДАМУС: Добре. Нека започваме. Какво усетихте? Какво получихте? Никакво макио. Говорете по същество (Линда изохква, а после се подхилва).

И така, когато помолих да няма думи, просто да позволите на всичко да се случва на фона на музиката, как стана това?

ШАМБРА 1(жена): Прекрасно.

АДАМУС: Прекрасно. Добре, добре. Имаше ли някаква борба с разума?

ШАМБРА 1: Много голяма.

АДАМУС: Много. Да, какво направи с нея?

ШАМБРА 1: Пуснах я.

АДАМУС: Добре. Музиката по - важна ли ти е?

ШАМБРА 1: Много ми помогна. Всъщност тя направи всичко. Струва ми се (тя се смее).

АДАМУС: Добре, добре. Добре. А после думите, когато дойде момента. Разбираш ли, ти създаде безопасното пространство. Ти позволи на този поток да премине. Няма нужда да го разбираш веднага. Ти го усещаш. Тоест това е истинска ангелска комуникация, не основана на думите. Всичко това е просто, така да се каже, поток на съзнанието. Но хората понякога изискват думи, иначе, "Е, не зная стана ли нещо изобщо." И така, какви думи дойдоха при теб след това?

ШАМБРА 1: Никакви не дойдоха, но ми беше толкова приятно.

АДАМУС: Нямахте думи.

ШАМБРА 1: Не. Това, което усетих беше вълна от всичките ми стари мисли и стари неща, които просто преминават през мен.

АДАМУС: Как би го описала, ако искаше да го опишеш?

ШАМБРА 1: Шум.

АДАМУС: Шум.

ШАМБРА 1: Да, който прекъсва прекрасното ми усещане в музиката (смее се).

АДАМУС: Добре.

ШАМБРА 1: Изглеждаше ми дразнещ.

АДАМУС: Ако искаш да ги изкажеш, ако се готвиш да предадеш тези думи, тази мъдрост от Майстора, тази връзка, как би я описала?

ШАМБРА 1: Живот. Отново се усетих жива.

АДАМУС: Усети се жива отново.

ШАМБРА 1: Да.

АДАМУС: Добре. Това е добре. Добре. И тук няма правилни и грешни отговори. Искам просто да свикнете постоянно да се намирате в хармония с мъдростта, която винаги присъства. А хората не са свикнали с това. Добре. Благодаря.

ШАМБРА 1: Благодаря.

АДАМУС: Беше ли страшен микрофона?

ЛИНДА: Не.

ШАМБРА 1: Да. Всъщност, видях ръката...

ЛИНДА: Добре изглеждаш.

АДАМУС: Изглеждаш много добре, уверено и грациозно.

ШАМБРА 1: Благодаря.

АДАМУС: Да. Добре. Благодаря. Да.

ШАМБРА 2 (мъж): О-о-о! Най - накрая дойде и моя ред да блесна (Адамус се смее).
Да. Оказа се че, често слушам Майстора. Просто съм свикнал с това...

АДАМУС: Правилно.

ШАМБРА 2:... заедно с ...

АДАМУС: И така, какво получи когато нямаше думи?

ШАМБРА 2: Когато нямаше думи, свикнал съм с това. Бих го описал, като глас без глас.

АДАМУС: Точно.

ШАМБРА 2: Но като цяло ми казва, "Ти съществуващ."

АДАМУС: Точно.

ШАМБРА 2: И той продължава да повтаря, че е дошло време да бъдем живи. Това е живот на болка и радост, но е дошло време да бъдем живи.

АДАМУС: Добре. И така, как би обобщил думите, които преминаха през теб в състоянието за което спомена току-що, защото там има още нещо?

ШАМБРА 2: Да.

АДАМУС: Там има още нещо.

ШАМБРА 2: Имаше - това беше странно чувство на прошка, към себе си.

АДАМУС: Добре. Това странно ли е?

ШАМБРА 2: Това е странно, защото през целия ми живот начинът по който хората ме гледаха, начинът по който аз гледах на себе си, винаги ми се струваше, че нещо не е наред ...

АДАМУС: Може ли да те прекъсна?

ШАМБРА 2: Да, добре. Хубаво.

АДАМУС: Защото това никъде няма да ни доведе.

ШАМБРА 2: Да (смее се).

АДАМУС: И така, не, истина е. И аз, докато всички ние го правехме, това се отнася дори за всички, които гледат през интернет - можеш между другото да ги поздравиш в

тази червена точка. Да. Дори за всички, които гледат през интернет, аз присъствах заедно с Майстора, както присъстваше и Майстора. По - просто казано, Майстора и тази навлязла мъдрост, тя навлиза - ахх! - като нещо много цветно, многомерно. Но ако трябваше да го изразя на човешкия език, то думите, които Майстора би ти предал, биха били, "Стига си се старал така усърдно."

ШАМБРА 2: Знаеш ли, уцели точно в десетката (той се смее).

АДАМУС: Да, добре. Да, стига си се старал. Това за теб е естествено, но ти се опитваш нещо да докажеш, а Майсторът ти казва, "Не ти трябва да го правиш."

ШАМБРА 2: Това е наистина трудно за признаване (той се смее).

АДАМУС: Да, да. Но, не, всичко е наред. Тоест старай се ако искаш, но няма нужда. За теб всичко е естествено.

ШАМБРА 2: Да, аз съм от тези, които ще си удрят пръстите в стената, докато не се счупят.

АДАМУС: Точно. И защо?

ШАМБРА 2: (въздиша) Това е странно - имам странното чувство – най - вероятно усещам човека. Това е чувство подобно на садомазохизъм, когато почти се наслаждаваш на наказанието.

АДАМУС: Да. Добре. Той ни даде добро определение. Наслаждава се на наказанието. Той е потопен в опита...

ШАМБРА 2: Да.

АДАМУС:... Дори ако това е болезнен опит.

ШАМБРА 2: Това е болезнено.

АДАМУС: И това е болезнено. Но в края на краищата опит, нали? Престани! (лек смях, Адамус се смее). Добре. Благодаря.

ШАМБРА 2: Най - накрая получих микрофона.

АДАМУС: Да, точно.

ШАМБРА 2: Благодаря.

АДАМУС: Тя ще започне да взема подкупи. Да.

ЛИНДА: Мери Сю.

АДАМУС: Добре. И на мен ми харесва, защото Краш трябва да снима всички вас, когато ви връчват микрофона, когато се намира само на метър от тях, те изглеждат ето така, "А-а-а!". Мери Сю, какво усети?

Мери Сю: Аз усетих, да точно така беше. Ами просто се вкопчих в една малка фраза в края - това, че мъдростта винаги е достъпна за нас.

АДАМУС: Да, винаги. Винаги. Тя е част от опита, това което наистина правим тук днес - промяна на тази ситуация, когато не сме в синхрон с Майстора или не осъзнаваме това, че той винаги е тук. Мъдростта винаги е тук, на разположение и аз не искам някой от вас да продължава да получава опит, а после да очаква идването на мъдростта в края на живота или следващото възплъщение. Те ще вървят ръка за ръка, това е танц, който се случва едновременно.

МЕРИ СЮ: Може би, работата е във вярата в това...

АДАМУС: Да.

МЕРИ СЮ: ... че ако имам нужда от мъдрост, то тя ще бъде тук.

АДАМУС: Да. Да. И не искам да казвам че това ти трябва, но защо не? Защо да не пиеш от тази чаша постоянно?

МЕРИ СЮ: Да.

АДАМУС: Това променя самата природа на опита. Знаеш ли, преди време когато за първи път дойдохте на Земята, опита и мъдростта вървяха ръка за ръка, а после се разделиха. После стана така че се случваше опит, а -о-о-о- много по - късно идваше мъдростта, а понякога и не съвсем мъдрост, но сега отново синхронизираме всичко. Съществува такова прекрасно взаимодействие между вашите фасети. Вместо да бъдат разделени или да действат несинхронно, те се синхронизират.

МЕРИ СЮ: Добре.

АДАМУС: Да. Добре, прекрасно. Благодаря.

МЕРИ СЮ: Благодаря.

АДАМУС: Още няколко.

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: Още няколко. Да.

НАНСИ: Аз заспах.

АДАМУС: Ти заспа. Добре (смях). Да, добре. За първи път от дълго време! Да, да. Защо мислиш, че заспа?

НАНСИ: Винаги съм мислила - често така мисля и правя - може би така се отървавам от своето човешко аз, за да позволя на всичко останало да влезе.

АДАМУС: Ти сама го каза. Това е мъдро.

НАНСИ: Да.

АДАМУС: Да. Отхвърляш човека настрана за малко, за да може да се случи всичко останало, което и се случи. Ако усетиш случилото се, как би превела тази мъдрост, която навлезе в теб, как би я превела, би я изразила на човешкия език?

НАНСИ: Как бих превела какво?

АДАМУС: Това, което получи дявол да го вземе! (смях)

НАНСИ: Аз спях! (тя се смее)

АДАМУС: Да ти спа, но сега не спиш. Така че?

НАНСИ: Не.

АДАМУС: Добре, какво усети? Майстора искаше да ти каже...

НАНСИ: Завършеност.

АДАМУС: Завършеност. Ако Майсторът ти искаше да ти предаде нещо, някаква мъдрост, какво според теб би ти казал Майсторът?

НАНСИ: За това, че спях или... (смях)

АДАМУС: Не, на Майстора му е все едно... На Майстора му харесва, когато понякога спиш. Той сякаш, "Боже! Престани да преживяваш опит и просто поспи." Каква мъдрост мислиш би ти предал Майстора? Ако я изразиш с човешки думи, каква мъдрост според теб получи току-що?

НАНСИ: Появи се завършеност, която...

АДАМУС: Това е всичко.

НАНСИ: Да.

АДАМУС: Еха! Благодаря.

НАНСИ: Да.

АДАМУС: Завършеност.

НАНСИ: Аха.

АДАМУС: Повторно обединение, завършване на пътя и така нататък. Добре. Превъзходно. Точно така. Така че всъщност ти не спа.

НАНСИ: (смее се) Да!

АДАМУС: Хъркаше ли? (лек смях)

НАНСИ: Не.

АДАМУС: Не, не. Не. Ти не спа. Ти просто ... Това често се случва на Шоудовете. Това много притесняваше Тобиас. Той си мислеше, че на всички им е скучно, а аз му казах, "На тях просто им е толкова комфортно, че могат за малко да пуснат всичко." Да. Веднага след като започнах да говоря за безопасното пространство, ти заспа - защото се почувства в безопасност. Не е нужно да бъдеш нашрек. Ще се научиш да не мислиш, че наистина си заспала. Ти не заспа; ти дълбоко се потопи. Добре. Още двама. Още двама.

ЛИНДА: Ще попитам за мнение психолога.

АДАМУС: О.

ДЖУЛИ: Добре.

АДАМУС: Какво усети ти невербално?

ДЖУЛИ: Първо, хареса ми твоето описание че, сякаш плуваме.

АДАМУС: О, добре.

ДЖУЛИ: Защото усетих вълни - прекрасни образи и вълни - струваше ми се сякаш плувам в музика. Така че това беше...

АДАМУС: О, музиката - това е прекрасен проводник. Знаете ли, ако често усещате, "О, трудно общувам с Майстора, с моята вътрешна мъдрост", включете си музика, не мислете, не се опитвайте нищо да изразите с думи, просто си включете музика - тъй като Майсторът знае как да общува посредством музикалните вълни. Отново, правя го всеки път, когато започваме Шоуд или семинар - *бум!* - всичко преминава през музиката, а после трябва да проведем дълъг и скучен процес на говорене, преживявания на всичко това (лек смях) и обяснения. Вече всичко сте получили. Вече всичко сте получили. Добре. Прекрасно.

ДЖУЛИ: Да.

АДАМУС: А после, когато дойде времето да го изразиш с думи какво стана?

ДЖУЛИ: Това беше радостта от битието. Сякаш съм знаела това през цялото време.

АДАМУС: Да.

ДЖУЛИ: Много приличаше на чувството за завръщане.

АДАМУС: Да. Какви думи асоциираш с това?

ДЖУЛИ: Това беше битието...

АДАМУС: Така е.

ДЖУЛИ:... за разлика от разсъжденията, безпокойството, старанието, стремежите и правенето. Просто битие. Просто живот.

АДАМУС: Добре. Прекрасна мъдрост.

ДЖУЛИ: И радост – знаеш, силна радост с лека напористост.

АДАМУС: М-м. Аха. Добре. И още вие всички ще откриете едно нещо - че е неприятно да се опитвате да го изразите с думи. Получава се непълно. Бихте могли да почувствате много повече, а когато се опитвате да го изразите с думи, то просто всичко се ограничава, но често това е нужно, когато се опитвате да говорите с другите хора или понякога дори със себе си. Да.

Трябва да те попитам. Ти излъчваш сияние, което го нямаше преди година. Какво се случва?

ДЖУЛИ: Живота е хубав! (лек смях)

АДАМУС: Да?

ДЖУЛИ: Да.

АДАМУС: Да, и с усмивка на лицето.

ДЖУЛИ: Така е. Това е всичко.

АДАМУС: Какво стана? Тоест...

ДЖУЛИ: Много просто ... Като да вземеш да се отключиш и да се презаредиш.

АДАМУС: О, добре, добре (тя се смее). Да, твоята енергия силно се е променила и това също се проявява в това как изглеждаш, физическата ти външност. Появила се е яснота, която преди година я нямаше. Да. Много впечатляващо. Добре. Добре. Благодаря. Още един.

ЛИНДА: Охо! Това беше готино. Не правиш често така (Адамус свива рамене).

АДАМУС: Да. Какво усети чрез музиката, в потока на музиката?

КЕЙТ: В потока на слушане усетих тиха пустота.

АДАМУС: Да. Да, да.

КЕЙТ: Да.

АДАМУС: Харесва ми това място.

КЕЙТ: Да. Беше приятно. Не беше...

АДАМУС: Да. Много хора не могат да бъдат там, в тази тиха пустота. Те имат нужда да я изпълнят с боклук, с шум или с още нещо. Това е прекрасно място. Да. Добре. А после, когато дойде време за думите?

КЕЙТ: Дишане и разкриване.

АДАМУС: Разкриване. Добре.

КЕЙТ: Да.

АДАМУС: И още веднъж ... Би ли могла да го кажеш още веднъж?

КЕЙТ: Дишане и разкриване.

АДАМУС: Добре. Думи - това са просто думи и знаеш ли, всички ние сме слушали вече тези думи, но когато ти ги произнесаш, в тях има много повече смисъл, чувства, дълбочина. Тоест някой може да каже, "Това ли е мъдростта, която си получила от Майстора? След 42 години преживени на планетата, това ли е всичко, което получаваш - дишане и разкриване?". В това има много повече. Много повече.

КЕЙТ: Безусловно. Тоест, аз усетих много неща, дори когато дойдоха думите.

АДАМУС: Именно. Добре. Благодаря на всички. Благодаря.

Нека се върнем към разговора за опита. За нас това е повратен момент.

ЛИНДА: Лайнян какво?! (Линда чува, че Адамус казва "shit"- "лайнян", вместо - "shift"- "повратен")

АДАМУС: *Повратен момент* (лек смях). Повтарям за тези, които слушат в ефира - тук в аудиторията някои са чули думата "повратен" по различен начин. Но аз ясно казах "Повратен". И така, опита.

Пътешествието на ангелите

Искам да се върна към историята на Тобиас "Пътешествието на ангелите" ("Пътешествието на ангелите" е достъпно във форма на книга и клас). Това е прекрасна история, но не трябва да я разбирате буквално. Това е един от начините да бъде разказана тази история. Но зад произнесените думи, той предаде всички енергийни моменти от тази история. Иначе казано, той изложи цялата енергия, която съответства на вашето пътешествие, той го направи във форма на история. Тоест той дори признава, че историята му от Библията, която изключили от Библията, била просто една голяма история, отчасти истина, но повече измислица. Но да се върнем към темата - Пътешествието на ангелите - прекрасен разказ за това как сте попаднали тук. Разказ, не приличаш на нито един друг поглед. Никъде другаде няма да прочетете нищо подобно. Тобиас се приближи много, много близо до това описание, постигайки много точно предаване на енергията.

Той говори за времената, когато сте живеели в ангелските сфери - нефизическите сфери - всички вие не сте имали мозък (Адамус се смее). Често е трудно да си представите такова нещо, защото сега доста се асоциирате със своето тяло и ум. Но в ангелските сфери - представете си го за миг - няма физическо тяло. И ще направя още една крачка, наистина е трудно да си го представите - но там няма и светлинно тяло. Сега много се обсъжда светлинното тяло, но тогава нямате нито светлинно тяло, нито ум, нито каквото и да било физическо тяло. Но все пак...о, и още едно нещо - там нямаше време. В ангелските сфери няма време, няма минало. Няма време.

Представете си всичко това за миг. Странно е. Как изобщо сте могли да съществувате, ако нямате тяло, ум, светлинно тяло, време? Какво...?! Но точно така и беше. Всъщност това е много по - естествено състояние. И там... там е-е-е ... Длъжен съм да предам това чрез Калдре. Често между нас възникват моменти на, "Що за глуп...?!"

Исках да кажа, че е съществувало подобие, лек намек за пространство. Можете ли да си го представите? Няма време, но има лек намек за пространство и повече никого и нищо.

И ето ви вас - ангел сред ангелите. Вие сте одухотворено същество, сред други одухотворени същества, извършващи открития ... Извършващи открития, преживяващи опит. Трудно е да си го представите. Как да го направите без тяло? У ангелите, които съществуваха тогава нямаше спомени. Спомени. Нямаше ги. Тогава как бихте могли (Адамус въздиша). Трудно е да си го представите, нали?

Ако можехте да си го представите, ако можехте за миг да се освободите и да разберете, че сте пребивавали в нефизическата реалност, но все пак сте съществували, сте

преживявали опит. В този опит не е имало физическа същност, но това което правихте тогава е да създадете изначалните сетива. Разказвал съм ви за 200 000 сетива. Повече от половината от тях бяха създадени тогава в ангелските сфери извън времето, без физическо тяло.

Вие играехте. Създавахте всички тези сетива, начини за възприятие на реалността, за да може веднъж, веднъж когато си позволите да станете истински творец, да имате сетива за възприемане на своето творение.

И ето, вие преживявате множество опити, но без време. Всичко... исках да кажа, "се случваше бързо", но у вас нямаше време, как всичко може да се случва бързо? Нямаше ред. Опит след опит. Един опит се влива в друг и нямаше никакви спомени. Това звучи странно. Това е интересно. И така се случваше и цялото творение.

Докато накрая ...Тобиас го описва така - цялата енергия се забавила. Аз имам друг поглед върху това, друг начин да кажа същото. Ще кажа, че това което се е случило с целия опит извън физическата реалност и време, целия опит, за който не оставали спомени - не било съвсем забавяне на енергията. Енергията престанала да ви служи, както допреди. Вие сте изгубили контакт, разсинхронизирали сте се със собствената си енергия. Тя престанала да ви служи.

Така че предполагам Тобиас е бил прав. Оказало се, че всичко се е забавило. Появил се е страх, че всичко ще спре. Появил се е страх, че цялото творение ще се преобърне, ще се превърне в нищо, в абсолютно нищо. Абсолютна нула.

Тогавата бил създаден Ордена Арк - той е реален, не е просто метафора - всички ангелски семейства се събрали и решили, "Енергията вече не ни служи. Разсинхронизирахме се с нея. Нека намерим отговорите. Нека изясним какво се случва." Така била създадена Земята и вие сте дошли тук.

Сега във втората фаза, вие сте на планетата Земя и сте приели човешки облик. В известен смисъл вие сте оставили мъдростта, Майстора, изоставили сте Аз Съм, душата. Не точно сте ги изоставили, но сякаш сте затворили вратата и се престанали да ги осъзнавате, излезли сте от всички сетива, които сте създали - защото сега заради тях възниква объркване - навлезлите във Фокуса и сте се отправили в опит. Дълбоко сте потънали в опит. И опита в сетивото Фокус - това е опит в търсене на отговори. Това беше търсене на отговора на въпроса, "Кой съм аз?", но бих казал, че веднага се

появило желание за още един допълнителен, страничен въпрос, който си даде вашата душа, "Готов ли съм да бъда творец?"

Душата винаги е съществувала - винаги, винаги, от началото на времето и дори още преди появата на време. Душата винаги е съществувала и винаги ще съществува. Но душата не винаги е била творец. Душата не е била творец. И когато вие дойдохте на тази планета, с получаването на опит и отговор на въпроса, "Кой съм аз?", смятам че е съществувал още по - важен въпрос, "Готов ли съм да бъда творец?"

След това се потопите в опита. Дълбоко се гмурнахте в него. Потопите се в опита с единственото сетиво Фокус и както вече споменах, в началото на днешната среща, започнахте да преживявате опит и в опита си да намерите отговори си давахте още опит и не получавайки отговори, добавяхте още опит. Много скоро решихте, "Трябва да изпитам най - високия и най - ниския опит. Трябва да усетя какво е да си в депресия, какво е да си алкохолик, какво значи да си неудачник и трябва да усетя какво е да си крал или кралица. Трябва да усетя какво е - да започнеш бизнес. Трябва да усетя какво значи изцяло да се изгубиш вътре в себе си. Трябва да преживея възходи и падения." Ето какво направихте.

Преживяхте последователност от опити, но умишлено не извлякохте мъдростта от тях, не получихте отговорите. Вие умишлено скривахте от себе си мъдростта, която винаги е съществувала, защото аз смятам, че искахте повече опит. Искате да създадете басейн от мъдрост, за да може когато сте готови да я приемете, мъдростта да е завършена, както каза Нанси. За да може мъдростта да е пълна. И това ме доведе до тук, днес в серията "Разкриване."

Това ни води до момента, в който казваме - време е да започнем третата фаза. Време е да приемем тази мъдрост, защото сте готови. Иначе нямаше да сте тук. Ако се съмнявахте, че сте готови - нямаше да сте тук, ако не бяхте готови. Нямаше да имате резонанса на познанието. Не бихте били настроени към тази информация. Отдавна щяхте да сте изхвърчали от тук. Така че да, вие сте готови да бъдете в тази мъдрост.

И в същото време, най - прекрасната печалба и причина, поради която да ви казвам, "Престанете толкова да се стараете", е заради това, че сега сме готови за следващата фаза - осъзнаването на опита, случващ се едновременно с получаването на мъдростта. Не трябва да чакате. Мъдростта "върви" (Адамус се смее) заедно с опита.

САРТ: Ура!

АДАМУС: Не трябва да чакате. Да, да.

Но в този случай отговора на въпроса, "Кой съм аз?" вече е получен, независимо дали го разбирате или не. "Кой съм аз?". Направихте всичко това възможно, за да създадете личност, а после в този живот - всичко възможно за да счупите огледалото. Вие създадохте личност, за да се видите в огледалото, в различни варианти, а после разбихте огледалото, защото искате да разберете кои *наистина* сте.

И тогава, в същото време се появи мъдростта. Веднага, веднага откликвайки на втората част на въпроса, "Готов ли съм да бъда творец?" Това плаши.

Миналата седмица работих с всички Шамбра индивидуално и в група и аз обикалях сред вас и ви зададох този въпрос по време на сън, където заедно вършим много работа. И ви обещавам, че скоро ще променим състоянието на сън. Разбирам, че сега това е малко трудно, мъчително, но скоро ще променим това. Аз ви обикалях и питах, "Наистина ли сте готови да бъдете творци?"

Хм, вероятно не си струваше да ви задавам този въпрос, защото реакцията не беше много добра. Отговорите не бяха много добри.

Обикновено чувах - и всъщност тук повече от всякога ще се прояви съпротивата на човека - болшинството от вас казаха, "Не съвсем", или "Само малко". Твореца е творец. Не трябва да бъде само малко. Не трябва да бъде младши творец. Така не става, не трябва да бъде творец - стажант. Така че имахме проблеми с творението, защото аз зададох въпроса, "Хари, готов ли си да бъдеш творец?".

ХАРИ: Да.

АДАМУС: Да, но няма ти ... преди седмица не ми отговори, "Но аз се страхувам да не взривя цялата вселена."

ХАРИ: Е, да може и така да стане.

АДАМУС: Да, може да стане така, може да се случи такова нещо. Знаеш ли, душата не те осъжда (смеят се). Милиарди други същества осъждат, но душата - не.

Възниква безпокойство, защото вие изведнъж гледате миналото си и то е много интересно в този живот. Имате спомени. Имате спомени, които преди не сте имали. По - рано не бяхте ограничени. Правехте каквото пожелаете и не го помнехте. Сега влачите спомените си - износена чанта с тежести. Всички влачите със себе си тези спомени и казвате, "Но ако бъда творец какво?... Какво ако пре - творя? Какво ако попреча на чуждото творение? Какво ако Бог ми се разсърди, ако не му харесват моите творения?" Възникват много въпроси.

Така че едновременно говорим за няколко неща. Как съзнателно да изберем опит и как да говорим съзнателно. Тук възниква лек дисбаланс, но можем да го отстраним.

Супер сетиво

Сега, на този етап от вашия живот, ние преминаваме към момента, когато буквално можем да избираме опита. Но не ограничавайте опита си с такива глупости, "Искам да изпитам опита на поредния бифтек днес по време на обяд." Добре. Това е дребнаво. Не особено по майсторски. Опити - това е сетиво. Опити е - как да го кажа ... съществуват повече от 200 000 сетива, а вие осъзнавате едно от тях, може би 10. Така да бъде 10 (някой казва, "минимум пет!"; лек смях). Десет, да (Адамус се смее).

Опити - това е супер сетиво. Опити - това е супер сетиво, но той още не попада в категорията "сетива". Добре, позволете ми да ви дам пример.

Сетивото Любов не съществуваше, докато не дойдохте на планетата Земя. И чрез собствения си опит и чрез другите хора, у вас възникнат дълбока страст, прекрасна страст, която сега бихте нарекли романтика. А от тази романтика и това пламенно желание романтика, възникна сетивото Любов. То беше създадено тук, на тази планета - сетивото Любов. Но то не се появи мигновено. Имаше нужда от време за да се развие.

Същото е и с опита. Той се развива. Опити съществува, но още не се е превърнал в сетиво. И аз го наричам супер сетиво, защото в известен смисъл сетивото на опита е

много по - грандиозно, отколкото Любовта, Единството, Комуникацията или което и да е друго сетиво, за което сме говорили.

И докато седим тук днес, докато малко ви разсейвам, превръщаме опита в ново сетиво - супер сетиво. В него има повече смисъл, дълбочина - както и да го наречете - от което и да е друго сетиво. Но някой може да оспори това. Някой може да каже, "Не, Любовта - е най - великото сетиво". Изобщо не вярвам в това. Любовта е интересна, но сетивото Опит, също така включва Любовта, включва Единството и някои други сетива за които сме говорили. Но във всеки случай то се ражда тук и сега.

И докато го създаваме, вие човекът, от троицата Майстор и Аз Съм сте отговорни за опита – в края на краищата без вас Майстора нямаше какво да прави; ако човека не преживяваше опит, Майстора нямаше откъде да извлича мъдростта за да я предаде на Аз Съм - така че човека преживява колосален опит - получаването на опит. Но точно опита, умението да преживяваш нещо в опит, в крайна сметка и умението да изпитваш нещо отвъд пределите на самия себе си - това е което човека вече се е научил да прави много добре. Сега се занимаваме с това, да развием умението да преживяваме опит, Себе си в собственото си творение - както отвън, така и отвътре. Зная, това обърква ума, така че нека просто да вдишаме дълбоко.

(пауза)

По - рано преживяхте от опит нещо от външния свят. Имаше много, много малко вътрешен опит, но сега това се променя. В допълнение към способностите ви да преживявате нещо външно, което не е задължително да ви принадлежи, не е задължително да е било ваш избор - все още можете да го направите - но сега продължаваме напред и преживяваме в опит, какво би било вътре в собственото си творение.

Ако не разбирате това съвсем, вдишайте дълбоко, защото не е задължително да го разбирате. Тоест не сте длъжни да разбирате всичко. Това е като потока на съзнанието, потока - не енергията – а на съзнанието, който се движи напред, сияе. Ще разберете това. Ще го разберете.

Така че днес имаме повратен момент - говорих за повратния момент, когато вашия опит ще престане да бъде толкова външен. Ще престанете да бъдете жертва или виновник за опита. С други думи няма никаква съдба, не можете да излезете и да кажете, "Каквото и да се случи днес, то е извън моята реалност." Ще приключим с това. Ще променим

това. Вие както и допреди ще можете всеки ден да получавате своите човешки опити от сорта на, "Не знам по дяволите какво се случва." Но сега ще избираме опита.

Как да попаднете там? Как да го направите? Просто позволете. Това е. Това е естествена еволюция. Няма никакви уловки. Не е задължително да бъдете умни. Трябва просто да му позволите да се случи.

И така, преди много време ние започнахме в ангелските сфери, където нямаше физическа реалност, нямаше време, дори нямаше последователност на опита. След това дойдохме в плътност на Земята, на тази планета, в човешка форма, където вие изгубихте контакт със своята мъдрост, където изглеждаше че опита идва някъде отвън, затова хората създадоха Бога и религиите - за да се опитат да го разберат и да кажат, "Така трябва да бъде, това идва от Бога. Така трябва да бъде, това е моята карма." И сега ние преминаваме от това към осъзнатия избран опит. Ето защо сме тук - за да го направим.

Благодарност към човека

Нека отново се повеселим. Нека включим музиката. Настанете се по - удобно. Нека отделим миг, за да благодарим на човека.

(музиката започва да свири)

Преди да продължим напред, нека поблагодарим на човека. Захвърлиха човека във всичко това и му казаха, "Върви и разбери всичко." А между другото, Майстора и Аз Съм казали, "Да, ти върви, а ние ще останем тук. Позвъни ни ако се наложи помощ. Макар че не звъни за наша сметка." (силен смях)

Нека поблагодарим на човека за целия му опит. Тоест за богатството на истории. Всъщност, харесва ми да си мисля за опита, като за множество истории. А душата обича историите. Майстора обича историите и самият човек започва да ги обича.

Нека поблагодарим на човека, за това че скочи тук, че се захвана с всичко това, за неговата памет, за това което помни. Може да ви се прииска да се върнете във времената на ангелите, когато нямаше спомени.

Между другото питате вие, "Какво имаш предвид, казвайки че не е имало спомени?"
Всъщност искам да кажа, че в ангелските сфери нямаше минало и бъдеще.
Единственото, което познаваха ангелите - беше момента Сега, настоящето.

Във всеки случай нека благодарим на човека за това, че се отправи в опита, във времето и пространство, във физическото тяло, в осъждането. Еха! Какъв опит е това - когато можете да съдите себе си. Аз Съм между другото не може да съди себе си. Човекът безусловно започна да го прави.

Нека изкажем на човека огромни благодарности, че той сам извървя този път. Аз не говоря за другите хора; говоря за отсъствието на осъзната връзка с Майстора и Аз Съм.

Това повдига много интересна тема, която ние постоянно обсъждаме в Куба на Възнесените Майстори. Човекът ли избра изолацията, самотата? Или Аз Съм каза, "Не, тази част от мен трябва ли да остане сама?" Продължаваме да обсъждаме това всяка нощ.

Нека благодарим на човека за целия му преживян опит - почти безкраен, живот след живот...

На първо място, за създаването на превъплъщенията, за да може да се завръща в опит...

За създаването на минало и бъдеще.

Това е гениално и глупаво едновременно. Бог не е създал миналото и бъдещето. Това направи човешкото съзнание, масовото съзнание. Представете си това за миг. Масовото съзнание създаде миналото и бъдещето.

Когато наскоро се срещнем в Бледе, в Словения с 500 Шамбра, това ще бъде бих казал най - голямата група, която се е освободила от масовото съзнание. Ето какво ще направим там. И това ще повлияе на всички, ще направим това за всички Шамбра. Ще го направим.

Когато човека създаде миналия или бъдещ опит, в известен смисъл това беше блестящо, защото сега винаги има място, от което идвате и място на където вървите. Това е опита. Но това също така създаде огромна тежест - вие влачите със себе си своето минало и това ви накара да се страхувате от бъдещето. Но както и да е, сега имате минало и бъдеще. Какъв опит!

А сега Майстора - мъдростта на вашите векове, на вашето минало и бъдеще, този Майстор идва при вас, а аз ще съпровождам Майстора и всеки от вас. Ние споделяме - не с думи, а чрез музиката - споделяме с вас това, което сега изпитвате в живота си.

Вие избрахте да останете на тази планета в своето тяло. Сега ще ви разкажем какво ще се случи. Това няма да бъдат дати и време на събитията. Това е чувство. Чисто чувство. Затова вдишайте дълбоко и без думи, просто си позволете да го усетите ... какъв опит може да дойде към вас.

Помните ли че, работата не е в датите, времето или нещо подобно. Усетете този опит като някакво обширно чувство, широко осъзнаване.

Излезте отвъд пределите на човешкото определение за опит.

А сега, без думи, позволете на Майстора и на мен да ви разкажем за това, което ще се случи.

(дълга пауза)

Няма нужда от думи. Още не се опитвайте да го облечете в думи.

(пауза)

Позволете му да дойде във вид на чувство, усещане.

(дълга пауза)

В случващото се сега има много слоеве. Безусловно това е свързано с вашия живот. Това е свързано с това, което предстои. Това е свързано с това, че сега ние създаваме супер сетивото Опит.

Нямам търпение, когато се върна в Клуба на Възнесените Майстори, да им разкажа какво правим тук. Държах това в тайна, дори от Калдре - до днес.

Знаете ли, всъщност ние създаваме сетивото Опит. Хм! Само си представете. Група от някакви хора изведнъж създават сетивото Опит (Адамус се смее).

Вдишайте дълбоко, а ние с Майстора ще ви разкажем какъв опит предстои в живота ви, докато оставате на тази планета, в тези тела.

(пауза)

Сега може да позволите на това да се превърне в думи. Позволете му да се превърне в думи. Не мислете за него. Зная че ви изглежда странно, но не се напрягайте. Думите сами идват към вас.

Майстора и аз все още сме до вас и сега думите идват към вас. Какъв опит ви очаква... Какъв опит ви очаква в живота.

(пауза)

Някои от вас не позволяват на това да се случи. Вие го ограничавате с качества основани на миналото. Не трябва. Позволете го, защото той ще се различава много от миналия опит.

Вдишайте дълбоко и просто позволете на думите да дойдат при вас. Дори не е нужно да ги обединявате. Просто позволете на думите да дойдат. Не е нужно да ги обединявате в изречение.

(дълга пауза)

Вдишайте дълбоко... Защото това идва към вас в нашето безопасно пространство - истина е. Това, което идва - е истина. Но идващото все още може да изглежда така неопределено. Ума ви може да продължава да се опитва нещо да интерпретира, но всичко вече е тук и вие ще стигнете до много по - дълбоко разбиране. Може би по - късно или утре. Не е нужно да бързате.

Но Майстора искаше да имате проблясък, за това, което предстои и ако обърнете внимание, Майстора не говори за обикновените неща. Той не говори за това, което ще закусвате, или за новата ви кола. Майстора не се интересува от всичко това. Майстора знае, че всички тези неща, ежедневните неща, тях просто ги има.

На Майстора му е интересно това, което ще се случи в бъдеще, във вашия опит като човек и разбира се, той няма да повтори миналия опит. Разбира се, той ще бъде свършено, свършено различен. Ето защо решихте да останете.

Нека заедно вдишаме дълбоко.

Сега се случва преломният момент, промени се вашия начин на възприятие на себе си и на живота.

(музиката затихва)

Много е просто нали? Не е чак такава голяма работа. Трябваше да излезем от стария начин на получаване на опит, да отхвърлим стария начин, защото той беше повторение - опита се повтаряше отново и отново, като в лошо кино, пуснат на автоматично повторение отново и отново. Трябваше да спрем това.

И така, ето какво направихме днес, също така помогнахме за създаването на ново сетиво в цялото творение.

И с това скъпи приятели, Аз Съм това Коего Съм, Адамус.

Нямам търпе ... днес ще свърша по - рано. Нямам търпение да се върна в Клуба на Възнесените Майстори, за да им разкажа колко обичам тази група наречена Шамбра.

Всичко е наред цялото творение. Благодаря (аплодисменти в публиката).

